

Credință prin puterea lui Dumnezeu

Text biblic :Isaia 40:12-13,25-31

Versetul de aur

El dă tărie celui oboșit și mărește puterea celui ce cade în leșin Isaia 40:29

Introducere

Textul din Isaia este primul dintr-un grup de cinci, denumit Profetii Mari; aceste cinci cărți sunt: Isaia, Ieremia, Plângeri, Ezechiel și Daniel.

Ne putem întreba ce valoare mai au cărțile profetilor din VT în epoca NT. La urma urmei, zilele acelor profeti au trecut de mult, iar noi suntem sub noul legământ, nu sub vechiul legământ (Col 2:14). Valoarea profetilor este ferm stabilită ori de câte ori sunt citați de Isus și de autorii Noului Testament. Un indiciu al valorii lor astăzi, este să fii conștient de cât de des sunt citate aceste cărți în Noul Testament. După o numărătoare, Isaia (de 67 de ori), Ieremia (de 5 ori), Plângeri (de 0 ori), Ezechiel (de 2 ori) și Daniel (de 5 ori).

Aceste cifre dezvăluie relevanța continuă a cărții Isaia. A fost numită „a cincea Evanghelie” datorită numeroaselor sale profetii declarate ca împlinite în epoca mesianică a NT (Isaia 6:9–10 în Matei 13:14-15 și Marcu 4:12; Isaia 53:7-8 în Fapte 8:32-33).

Isaia a profetit în vremuri foarte sumbre pentru poporul lui Dumnezeu. Chemarea lui profetică a început „în anul morții împăratului Ozia” 740 BC. Ozia este cunoscut și ca Azaria în 2 Regi 15:1-7). Ultimul eveniment istoric prezentat de profet este moartea lui Sanherib, care a avut loc în anul 681BC. (Isaia 37:38). Aceasta înseamnă o perioadă lungă de slujire!

Textul lecției noastre vine după o profecie care îl avertizează pe regele Ezechia al lui Iuda cu privire la un moment în care Babilonul avea să ducă în robia Babiloniană bogăția și poporul lui Iuda (Isaia 39:5–7); Va trece mai mult de 100 de ani până să se întâmple asta, dar într-adevăr s-a întâmplat. Aceasta a fost o pedeapsă din partea Domnului pentru păcatele oamenilor (Isaia 40:1-2). Predicțiile care urmează imediat în Isaia 40:3–5 se vor împlini peste cinci secole, ele sunt descrise în Matei 3:3; Marcu 1:3; Luca 3:4–6; și Ioan 1:23.

Contextul lecției

I. Conducătorul Suprem (Isaia 40:12-13)**A. Puterea lui Dumnezeu (v 12)**

Prin întrebări retorice, profetul oferă cititorilor lucrurile din perspectiva lui Dumnezeu. Mîntea umană nu poate înțelege cantitatea de apă din ocean sau distanța dintre o galaxie și alta. Cu toate acestea, Creatorul poate măsura distanța folosind mîna sa. În acest verset, Isaia declară măreția lui Dumnezeu și stabilește baza criteriilor după care israeliții pot compara Dumnezeul lor cu zeii altor națiuni.

B. Cine este cel care are toată cunoștința (v 13)

Cuvîntul Domnului are o serie de sensuri. Poate însemna „vînt” (Isaia 7:2), „suflarea buzelor Lui” (11:4) sau ceea ce s-ar putea numi „Duhul judecării și Duhul nimicirii” (4:4), printre alte sensuri. Contextul determină ceea ce a vrut să spună Isaia în acel moment. Importanța acestui verset pentru perioada NT se vede în faptul că apostolul Pavel îl citează de două ori (Rom 1:34 și 1 Cor 2:16). Pavel folosește cuvîntul „gîndul Domnului” mai

degrabă decît Duh. Chiar și așa, înțelegerea lui, în ceea ce privește pasajul despre Dumnezeu este în întregime în concordanță cu Isaia: Dumnezeu nu trebuie să învețe nimic de la nimeni. Dumnezeu este „atotștiutor”.

II. Un conducător care ajută (Isaia 40:25-31)**A. Cine este El (v 25)**

Profetul Isaia a pus această întrebare în versetul 18 „Cu cine voiți să asemănați pe Dumnezeu”. Aceasta ne reamintește că ar trebui să fim extrem de precauți cu afirmațiile care încep cu „Dumnezeu este ca...”, deoarece următorul cuvînt va duce la compararea Creatorului cu ceva ce a creat.

Chiar și așa, întrebarea lui Isaia nu interzice utilizarea anumitor limbaje figurative ca ilustrații ale diferitelor roluri ale lui Dumnezeu. Aceste roluri includ: a fi „păstor” (Ps 23:1), „o stîncă” (2 Sam 22:32), „un scut și o sabie” (Deut 33:29), „întărirea mea” (Ps 18:2) și chiar cea a unui creatură „înariată și cu pene” (Ps 91:4).

Denumirea „Cel Sfânt” este folosită în special de profetul Isaia (30 din cele 45 de apariții ale sale în VT).

B. Cine a creat toate acestea (v 26-28)

Isaia își îndreaptă atenția asupra cerurilor așa cum a făcut anterior în Isaia 40:12 și va face din nou în 51:6. Închinarea la stele a fost interzisă în mod explicit (Deut 4:19), dar s-a întîmplat oricum (2 Regi 17:16; 23:5), iar pedeapsa promisă a urmat - toate se vor face gunoi pe pămînt-(Ier 8:2). A te închina lucrurilor făcute mai degrabă decît Creatorului înseamnă a te condamna singur la moarte. (Rom 1:18–25, 32).

Nu știi? N-ai auzit? sunt expresiile preferate ale profetului Isaia (Isaia 37:26; 40:21). În acest caz, ei răspund la întrebările retorice ale versetului anterior acestuia. Implicația este că nimic nu este vreodată ascuns lui Dumnezeu. Este de neconceput ca cititorul să invoce ignoranța față de faptele care urmează. Chiar și fără a avea beneficiul Scripturii, caracteristicile lui Dumnezeu sunt percepute din însăși natura (Romani 1:20).

C. El întărește pe cel oboșit (v29-31)

Promisiunea că Domnul dă întărire, mai ales în perioadele de slăbiciune, răsună în Isaia (Isaia 12:2; 25:4; 26:4; 41:10; 45:24; 49:5) și se găsește în numeroase pasaje din Psalmi. Tineretea este adesea asociată cu vigoare și rezistență, dar care se diminuează odată cu vârsta. Dar puterea spirituală interioară de la Domnul este cea care oferă putere de a rezista ispitelor întîlmite frecvent într-o lume zdrobită de păcat. Astfel ar putea Pavel să declare cu îndrăzneală: „Nu ne pierdem inima. Deși pe dinafară ne topim, totuși pe dinăuntru suntem înnoiți zi de zi” (2 Cor 4:16).

CONCLUZII

Afirmațiile profetului despre puterea incomparabilă de susținere a lui Dumnezeu și despre promisiunea lui de a oferi putere celor care obolesc sau sunt îngîndurați nu se termină. Puterea și autoritatea lui Dumnezeu ne sunt într-adevăr disponibile astăzi! Dar aici, trebuie să fim atenți cu privire la ceea ce este consemnat în 2 Cr 15:2 „Ascultați-mă, Asa și tot Iuda și Beniamin! Domnul este cu voi când sunteți cu El; dacă-L căutați, El veți găsi; iar dacă-L părăsiți, și El va va părăsi”. Singura restricție în ceea ce privește accesul nostru la resursele lui Dumnezeu este propriul nostru păcat și lipsa de dorință de a avea încredere în El.

Ce trebuie să memorăm: La Dumnezeu nu duce niciodată lipsă de putere.